

Glücklich, Julius

O kladení ve dsky

In: Glücklich, Julius. *Nová redakce zemského zřízení království českého z posledních let před českým povstáním*. Brno: Filosofická fakulta s podporou Ministerstva školství a národní osvěty, 1936, pp. 162-163

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/126550>

Access Date: 28. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

anebo úředníkův desk zemských větších. Než co se vajpovědí a nálezuov většího i menšího souduov zemských dotýče, ti vydávání nemají býti jinak, než s povolením krále J. Mti. anebo soudu zemského, když by se o to pořádně relací ke dskám zemským stala. Než ku potřebě krále J. Mti. bylo-li by kdy jakých nálezův neb vajpovědí potřebí a prokurátor krále J. Mti. ke dskám přijda, takových nálezův neb vajpovědí požádal, neb jakýchkoli jiných z desk vajpisuov, takoví vajpisové mají bez zvláštní relací od úředníkův vydávání býti. Než k souduom ke všem, kdož by potřeboval od desk jakých nálezův nebo vajpovědí k takové potřebě, beze vši relací mají jim od desk zapečetění vydávání býti, a při kterémž by je koli soudu kde ukázali, tehdy od toho úřadu, jakž by po při bylo, aby je zase (těm, kdož je ukazují) vracovali.

* *Nezměněn.*

O kladení ve dsky ^a.

F XVI*.

Kdo by statek od koho koupil a ve dsky by mu jej kladl „s kůrmi, robotami, vajci, ospy aneb s čímžkoli“, jestliže by ten, kdož jest koupil, některé té věci na tom statku nenalezl, buď roboty aneb které jiné věci, má jemu ten, kdož jest prodával a ve dsky vložil, to, což mu se nedostalo (jakž dsky ukazují), na summě zase sraziti, po čemž jemu na trhu tu věc pokládal, a byla-li by již summě zaplácena, tehdy aby jemu zase navrátil. Pakli by ten, kdož jest prodal, vedl svědomí proti dskám, pravě, že jest té roboty i s tím, což ve dskách jest, neprodával (desk žádný přesvědčiti nemuože), než ten, jakž mu dsky svědčí, má toho užiti. A ten, kdož jest svědomí proti dskám vedl, má dvě neděle v věži seděti, protože jest se směl o to pokusiti a svědomí proti dskám vésti.

* *Nezměněn.*

^a *V. Budovcem po straně v B: 22; doleji: Dsky samy svědkové.*

F XVII*.

Jestliže ^a by kdo zapsal statek někomu a dětem jeho, že tu děvečky mají tolikož jako pacholci, a že jeden z těch dětí nemůž se ke škodě druhého dlu-

žiti na ten statek a že dluhy zapisujícího mají spolu platiti; než který by zápis svědčil dědicům toliko, tu sami pacholci toho užiti mají¹.

* *V B přeškrtnut.*

α *V. Budovcem po straně v B: Rozdíl mezi dětmi a dědici.*

¹ *Viz. přípisek ruky β n J XLII.*

F XVIII^α.

Jestliže by kdo člověka mladého v to uvedl (kterýž by dvaceti let neměl), aby jemu statek svůj „bez místa“ zapsal, že ten zápis žádné moci nemá. Než jestliže by před dvaceti lety zapsal a potom dojde dvaceti let věku svého, o to ve těch letech a osmnácti nedělních nemluvil, takový zápis má moc míti.

α *V B přeškrtnut olůvkem.*

F XIX^α.

Když by kdo list odkázal muži a ženě i dětem jich, že by pak muž její a otec těch dětí dal ten list komu s dobrou volí, že proto tu žena ani děti svého dílu neztratí. Neb muž její a otec těch dětí nemuž více pryč dáti než svůj díl, a což více dá, že to žádné moci míti nemá. A též dskami, by co otci a jeho dětem dali, tehdy on dílu dětí svých nemuž pryč dáti ani utratiti, poněvadž jest s nimi spolu dáno. Pakli by díly dětí svých čimžkoli zavadil, nemá žádné moci to míti. Než otec toho (což jest jim dáno) užívaj k své ruce dotud dokudž děti let spravedlivých míti nebudou. Než které dítě k letuom spravedlivým přijde, má svého daného a odkázaného dílu užívati. Pakli by otec jemu nedal toho dílu odkázaného užívati, tehdy úředníci od desk mají jemu na to obranní list dáti, aby v to uveden byl.

α *V B přeškrtnut olůvkem.*

Artykulové a poznamenání, co se od čeho ke dskám zemským dává a komu co bráti a řídití náleží.

F XX*.

Když se kdo s komorníkem chce uvázati buď v čížkoli dědiny podlé zápisu svého, má dáti od toho uvázání k úřadu i od komorníka puol druhé kopy a sedm grošův. Z toho starosta komorníci béře sobě dva groše, na komorníka patnáct grošův a ostatek úředníci jiní, jakož o tom každý z nich v svém sepsání, kdo co béře, zejména napsal jest. A týž komorník má to uvázání zapsati, relaci